

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Běloušín

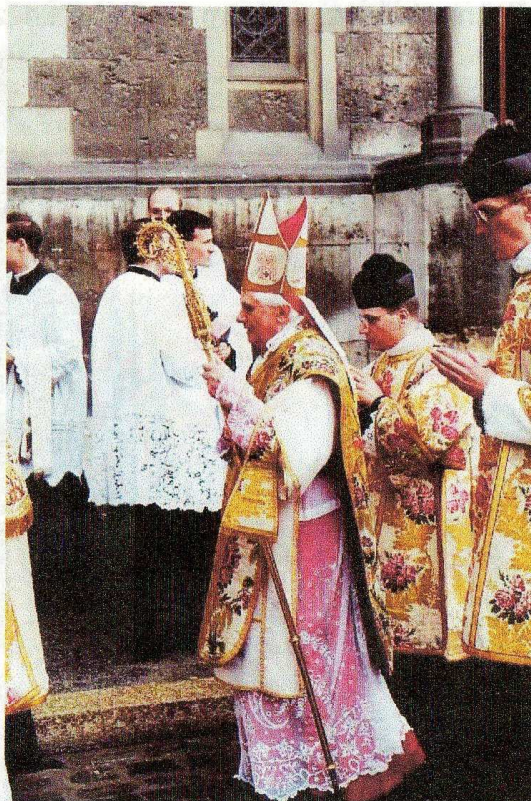
Vydává P. Jan FRANTA pro vnitřní potřebu farností

6. února 2011 – **5. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**

Mše všech časů

Draží bratři a sestry,

odjízdim na pětidenní dovolenou, na které ovšem nebudu zahálet, jak byste se mohli domnívat, ale budu se pilně učit sloužit MŠI SVATOU. Možná vás to překvapuje, vždyť už tolik let sloužím mešní liturgii. Tentokrát se chci ale zaměřit na Mši všech času, Mši tradiční - klasickou. Nepřesně se této mši svaté říká tridentská mše. Papež Benedikt XVI. jí údajně velmi rád soukromě slouží a několikrát, ještě jako biskup, jí sloužil veřejně. Viz foto z roku 1990.

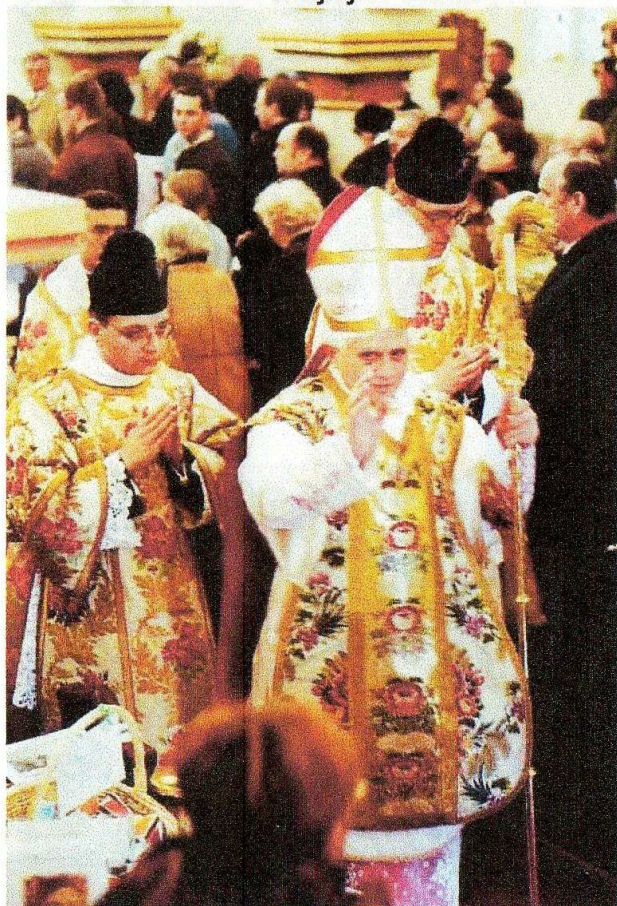
Jedná se o římský obřad slavení Mše Svaté, jak se jen velmi pozvolna vyvíjel po mnohá staletí. Po koncilu v Tridentu (v letech 1545 až 1563) jej prohlásil papež svatý Pius V. pro celou Církev jako jediný závazný, přesto ale ponechal v platnosti liturgie starší dvou set let. Naposledy byl tento obřad jako celek kodifikován papežem blahoslaveným Janem XXIII. v roce 1962. Jedná se tedy o mši svatou slouženou podle misálu z roku 1962.

Že se jedná o Tradiční mši, je patrné z manipulace na levé ruce, které se v současné modernistické mši již nepoužívá.

Současná liturgie Novus Ordo Missæ není přeložený ritus (obřad) Tradiční mše svaté do národních jazyků, jak si dnes jistí katolíci myslí a druhým dávají věřit. Plán byl, aby Tradiční mše zcela zanikla, kněží, kteří by ji uměli sloužit, vyhynuli a věřící, kteří by si na ni pamatovali, rovněž.

Zásahem Boží prozřetelnosti papež Benedik XVI. svým Motu proprio Summorum pontificum z 7. 7. 2007 (platnosti nabyt 14. 9. 2007, což je v Hustopečích jistě víc než symbolické) nenechal upadnout v zapomnění tento převzácný drahokam církve, který se vybrušoval celá staletí. Připomeňme si, že v tomto listě papež povoluje sloužit mši svatou podle misálu z roku 1962 každému knězi církve a to bez jakéhokoliv dalšího biskupského povolení. Také je kněžím povolen předkoncilní způsob modlitby breviáře (čehož rád využívám).

Tento obřad Mše svaté sleduje především myšlenku zpřítomnění kalvarské oběti Kristovy, která má nejen oslavný, ale také či především **smírný rozměr**. Na znamení, že kněz přináší nebeskému Otci jménem Krista i jako zástupce věřících dokonalou obět smíření a vykoupení jsou všichni obráceni stejným směrem: kněz před oltářem a věřící za ním. Kněz

se obrací tváří k lidu jen tehdy, když skutečně lid oslovuje. **Ale většinu mše svaté mluví kněz k Bohu, proto je k Němu obrácen.** (V tom je současná mše nepřesná – kněz oslovuje Boha Otce, ale hledí do lidí.)

Tradiční mše svatá je oproti současné modernistické liturgii bohatší na gesta (křížování, úklony, líbání oltáře, zvonění...), nechybí v nich chvíle, kdy kněz **recituje modlitby potichu**, zatímco ostatní mohou buď vše sledovat v misálku nebo rozjímat.

Při Tradiční mši sv. se **přijímá vkleče u mřížky** (pokud v kostele zůstala), která na znamení posvátné hostiny Těla Kristova může být bíle prostřena. Tradiční obřad nezná přijímání na ruku. Věřícímu je nejprve Eucharistií

požehnáno a pak je mu vložena na jazyk. Nic se neodpovídá, Amen říká sám kněz.

Klasická mše svatá je především a podstatně úkonem bohopocty, zcela a plně zaměřená k Bohu. K tomu, aby člověk vzdal svému Tvůrci pravou čest a chválu, obnovil své uznání Jeho velikosti a přinesl Mu obět. Jaké šlěstí a velikost: v nekrvavém zpřítomnění krvavé oběti kalvarské máme obět, která je nekonečného, věčného a svatého Boha

hodna nikoli pouze proto, že On to ve své dobrotě přijímá, ale je Ho hodna absolutně, zcela dostiučňující pro svou nekonečnost, vznešenost, neposkvrněnost, svatost!

Centrem dění tedy není člověk, jeho poučení, ba ani jeho posvěcení. To jsou jisté a plné sekundární účinky, jež ze Mše svaté též vyjdou – ale tím plněji, čím méně s malodušným kupčikovstvím – my Tobě a Ty nám – do ní vstupujeme. **Naším prvním a jedinečným úmyslem účasti na Mši svaté budiž vždy vzdát čest a chválu svému Stvořiteli, sklonit se před Jeho majestátem a vyjádřit svou naprostou oddanost, závislost a dlužnost přinesením oběti – a to při Mši svaté obětí v pravém slova smyslu.**

Proto není podstatné a ani člověka nedůstojné, když nerozumí všemu. (Ba naopak, to by mohlo být zavádějící tím, že by se ztratilo pojetí o účasti na tajemství, které nejsme schopni v plnosti proniknout!) Ani není potřebné (ba dokonce by bylo opět matoucí a snad až rouhavé), kdyby všechno dění se formovalo podle potřeby člověka. Právě slavnostnost obřadů, přesnost gest atd. umožňují, aby kněz, který Nejsvětější oběť mše svaté přináší, a jeho asistence, **vystoupili z proudu časnosti a pozemskosti a pohybovali se u oltáře ne „zády k lidem“, ale jakoby na prahu nebeské brány, v doteku s věčností.** Proto i výhoda ritu, který není utvořen jednou generací, ale pozvolna se utvářel v lůně Církve po dva tisíce let, neboť i tím je velmi výrazně vyjádřena přesažnost, nadčasovost. Ritus je tak majetkem všech generací křesťanů, spojuje je skrze staletí a není soukromým majetkem té které jedné generace, vystaven její libovůli, módním myšlenkovým trendům té které doby.

Přejato a upraveno dle: www.missasancta.estranky.cz

Bratři a sestry, proto i já jsem se rozhodl ctít Boha, tímto vznešeným způsobem, který formoval v církvi četné světce po celá staletí. Rád bych tradiční mši svatou sloužil každý týden alespoň soukromě. A bude-li touha i z vašich řad po této svaté liturgii, tak budu celebrovat veřejně, třeba pro menší skupinku řádně obeznámených a připravených věřících.

Velmi bych si přál, aby v každé farnosti byl alespoň jeden ministrant (jakéhokoliv věku), který by dokázal při Tradiční mši svaté asistovat. Jednoho ministranta už mám, ale to je málo. Těším se na první „neředěnou“ mši svatou. P. jf.

Pout' do Staré Vody

Milí poutníci do Staré Vody, zvu Vás na první přípravnou schůzku, která proběhne v neděli 13. 2. 2011 ve 14 hodin na faře v Hustopečích. Na programu bude sdělení tématu, upřesnění průběhu pouti a rozdělení úkolů. Prosím o účast všechny, kteří chtějí jakýmkoliv způsobem pomoci. Těší se na vás Alena Andersová.

POŘAD BOHOSLUŽEB 6. 2. – 13. 2. 2011:

Den	Liturgická oslava	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Neděle 6. 2.	5. NEDĚLE V MEZIDOBÍ měsíční sbírka	Hustopeče	8:00	za farníky
		Špičky	9:30	za + Jiřího Trusinu, br, rod a ž a + r
		Bělotín	11:00	za + přítelkyně p. Hradílovou, Schónauerovou, Neštákovou a DO
Pondělí 7. 2.				
Úterý 8. 2.		Bělotín	14:00	Pohřeb Ludmily Špundové
Středa 9. 2.		Ve dnech od 7. 2. do 11. 2. mám dovolenou. V případech pohřbu se, prosím, obraťte na pana děkana do Hranic.		
Čtvrtek 10. 2.	Sv. Scholastiky, panny			
Pátek 11. 2.	Panny Marie Lurdské			
Sobota 12. 2.		Špičky	11:00	zlatá svatba Hýžovy
		Špičky	16:00	na poděk PB ke zdravým 60 letům a za vyprošení další ochr., za ž a + r
Neděle 13. 2.	6. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	Hustopeče	8:00	za ž a + r Hubovu a Hrabinovu a DO
		Černotín	9:30	za ž a + ctitelky PM
		Bělotín	11:00	za Františka a Boženu Erlovy, s Josefa, vnuka a DO

Telefon na faru do Hranic: **581 601 667**